

Komentar Evandjelja: Kao što je Bog nas ljubio

Evandjelje VI. Vazmene nedjelje
(ciklus B) i komentar.

Evandjelje Iv 15, 9-17

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: »Kao što je Otac ljubio mene, tako sam i ja ljubio vas; ostanite u mojoj ljubavi. Budete li čuvali moje zapovijedi, ostat ćete u mojoj ljubavi; kao što sam i ja čuvao zapovijedi Oca svoga te ostajem u ljubavi njegovoj. To sam vam govorio da moja radost bude u vama i da vaša radost bude potpuna.

Ovo je moja zapovijed: ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio! Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje. Vi ste prijatelji moji ako činite što vam zapovijedam. Više vas ne zovem slugama jer sluga ne zna što radi njegov gospodar; vas sam nazvao prijateljima jer vam priopćih sve što sam čuo od Oca svoga. Ne izabraste vi mene, nego ja izabrah vas i postavih vas da idete i rod donosite i rod vaš da ostane te vam Otac dadne što ga god zaištete u moje ime. Ovo vam zapovijedam: da ljubite jedni druge.«

Komentar

U kontekstu Posljednje večere, Isus produbljuje svoje učenje o prirodi ljubavi, koje uvijek iznova stavlja u vezu sa životom i radošću. Današnjoj

Misi prethodi učenje o vinovoj lozi: grane sjedinjene s lozom, dobivaju od nje život i sposobnost davanja ploda. Onaj koji pokreće cijeli ovaj proces je vinogradar, Otac. U Kristu se grane sjedinjuju s Ocem i primaju od Oca. Biti sjedinjen s lozom znači biti sjedinjen s Kristom, ostati u njemu. A ostati u njemu znači ostati u njegovim riječima: aktivno ih slušati i stvarati im vlastiti život. Odatle će se pojaviti obilni plod, razlog za radost Ocu, Sinu i onima koji su sjedinjeni s Kristom; u svemu tome Otac će se proslaviti: svijet će ga moći vidjeti kao ljubav i kao život.

I kako da ostanemo sjedinjeni s Isusom Kristom? Vjerom i ljubavlju. A što pokreće našu ljubav? Ljubav koju primamo. Tko nije bio voljen, ne zna što je ljubav, čak i ako je ta ljubav u njemu, jer se budi samo s primljenim iskustvom ljubavi. Od ljubavi usmjerene „prema meni“. U Isusu vidimo kako ta Božja ljubav,

koja je već na neki način vidljiva u prirodi i u povijesti Izraela, iako kao „apstraktnija“ ljubav, usmjerena prema cijelom čovječanstvu ili određenom narodu, sada dolazi „do mene“. Kad se molimo, doživljavamo tu osobnu ljubav, tu izvanrednu ljubav, koja se približava svakome od nas, koja se posebno približava meni. Doživljavamo njegov pogled pun ljubavi. Tako to izražava sveti Pavao: „Živim, ali ne više ja, već Krist živi u meni. I život koji sada živim u tijelu, živim u vjeri u Sina Božjega, koji me je volio i sebe dao za mene“(Ga 2,20).

Ta je ljubav određeno znanje, jer otvara naše biće širokom shvaćanju da se samo u njoj sjedinjujemo s izvorom života koji je Otac. Krist ostaje u Očevoj ljubavi, a ne može ni biti drugačije jer se On potpuno otvara, prihvaća i predaje – poistovjećuje svoju volju s Očevom. U Kristu vidimo da poistovjećivanje s voljom Oca - ljubav prema Ocu - nije

nešto strano onome tko mi jesmo, nego je upravo način da zaista budemo mi, da dostignemo svoju puninu. Isusove riječi koje nam nudi današnje Evanđelje govore nam da nam Očeve zapovijedi nisu nešto strano, nešto što dolazi izvana, već da su poput našeg duhovnog DNK: podsjećaju nas tko smo, zašto smo stvoreni, čemu težimo.

U središtu te duhovne DNK je zapovijed uzajamne ljubavi, ali ljubavi čiju mjeru možemo dokučiti samo gledajući Krista. Danas se riječ ljubav koristi za mnoge stvari i na neki je način njezino značenje razvodnjeno. Ljubav koju smo poznavali i iskusili u Kristu je ljubav prema daru, ljubav prema predaji, ljubav prema služenju. Isus nas je gledao kao što nas gleda Otac, volio nas je kao što nas voli i Otac. Nazvao nas je „prijateljima“. Volio bi da tako gledamo na one oko sebe, da proniknemo u to što to „prijateljstvo“

znači. Isus želi s nama podijeliti ono što dijeli s Ocem. Otvara nam svoje srce da svoje milosti izlije u našu dušu. Kao što to čini i Otac, i on je pogledao nas prije nego što smo mi njega. Ovo je „ljubav prije svega“. Ljubav koja se krštenjem nastanila u našim srcima.

Što znači da nas je izabrao? Znači da nam se obratio kad smo bili daleko. Znači da je došao izliječiti naša srca i otvoriti ono što je bilo zatvoreno. Bili smo poput sjemena koje se ne može otvoriti, umrijeti da ustupi mjesto biljci i tako započeti životni proces koji više ne prestaje rasti i širiti se. Započeti nešto što ostaje. Samo u Kristu smo sposobni naučiti što je ljubav i voljeti jedni druge, jer smo u njemu imali svjetlo koje nas je osvijetlilo, otvorilo, poguralo da idemo poput njega u susret drugima. Svaki je kršćanin pozvan biti izaslanik te prve ljubavi, Kristove ljubavi, za one oko sebe. Mi smo

poveznica u uspostavljanju
Kraljevstva Božjeg u srcima.

Juan Luis Caballero // Photo:
Linh Nguyen - Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/evangelio-domingo-sexta-
semana-pascua-ciclo-b/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-domingo-sexta-semana-pascua-ciclo-b/) (2.04.2026.)